

Załącznik Nr 2

DRAPIEŻNIKI NEGATYWNIE ODDZIAŁYWUJĄCE NA GATUNKI ZWIERZINY DROBNEJ OBJĘTE *PROGRAMEM*

(lis, jenot, borsuk, kuny, tchórz zwyczajny, norka amerykańska i szop pracz)

Są to drapieżniki, które w miarę postępującego rozwoju niekorzystnych z przyrodniczego punktu widzenia zmian środowiska, wręcz idealnie przystosowują się do nowych warunków. W przeszłości większość tych gatunków podlegała (poza pozyskaniem łowieckim) także redukcji naturalnej, np. w wyniku występującej wścieklizny. Od początku lat 90. ubiegłego stulecia na terenie województwa prowadzona jest stała akcja szczepienia przeciwko tej chorobie, przede wszystkim lisów, a przy okazji również pozostałych gatunków. Między innymi w wyniku tych działań, chociaż nie tylko, liczebność ich podlega stałemu wzrostowi, co powoduje niezmierną presję na pozostałe gatunki zwierzyny drobnej stanowiące ich ofiary. Trzeba także pamiętać, że w ramach zmieniających się do chwili obecnej w naszym kraju uwarunkowań prawnych, preferujących przede wszystkim ochronę drapieżników, a „pomijających” ich znaczący wpływ na liczebność zwierzyny drobnej a także innych uwarunkowań, sytuacja takich gatunków jak zając, dziki królik, kuropatwa, czy bażant nie była i nie jest zależna w sposób bezpośredni od działań w zakresie gospodarki łowieckiej. Te niesprzyjające zwierzynie drobnej zmiany prawne i inne uwarunkowania dotyczyły przede wszystkim:

-wprowadzenia od połowy lat 70. ubiegłego stulecia ochrony gatunkowej wszystkich ptaków drapieżnych,

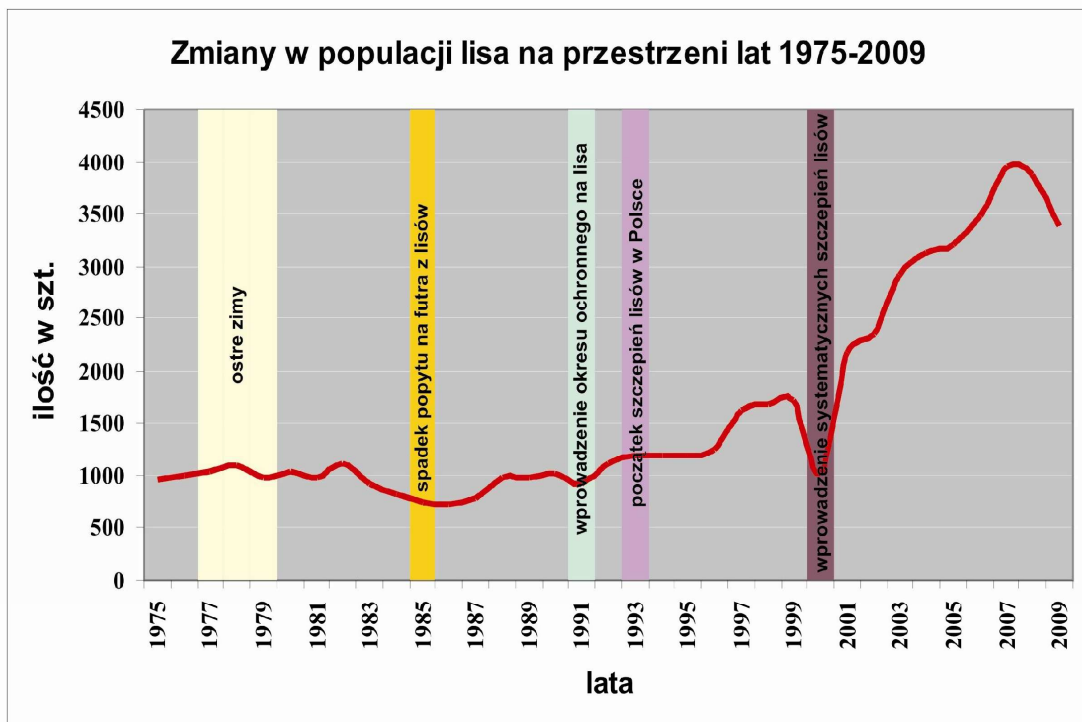
-braku od połowy lat 80. ubiegłego wieku zapotrzebowania na skóry z lisów, w wyniku czego został załamany ich popyt,

-wprowadzenia od 1991 r. okresu ochronnego dla lisów, który dopiero obecnie dostosowywany jest do aktualnych warunków przyrodniczych,

-od 1995 r. przez wiele lat na skutek braku stosownych rozwiązań prawnych praktycznie objęto ochroną drapieżniki synantropijne (zdziczałe psy i koty), a także bardzo drapieżne, obce naszej faunie jenoty i norki amerykańskie,

-ustanowienia dla krukowatych (głównie wrona siwa i sroka) okresu ochronnego w okresie rozrodu i nie umieszczenie tych gatunków na liście zwierząt łownych, czym praktycznie uniemożliwiono ich redukcję nawet w okresie pozarozrodczym, itp.

Dla zobrazowania przedstawionych problemów, na poniższym wykresie przedstawiona jest sytuacja populacji lisa w latach 1975-2009 na terenie wrocławskiego okręgu PZŁ, która jest także charakterystyczna dla pozostałych gatunków drapieżników:

Jak wynika z powyższego wykresu w miarę zwiększania się liczebności drapieżników następował jednocześnie równoległy spadek liczebności podstawowych gatunków (zając, dziki królik, bażant i kuropatwa) zaliczanych do zwierzyny drobnej, stanowiących ich ofiary. Jest to zatem jedna z bardzo ważnych przyczyn regresu w tym zakresie, chociaż nie jedyna. Dlatego też niniejszy *Program*, w zakresie działań wspomagających, zakłada działania zmierzające do dostosowania liczebności drapieżników (przede wszystkim lisa) do stanów nie powodujących ich negatywnego (redukcyjnego) wpływu na pogłowie naturalnych ofiar.